

[Trier.]

en Rolle ved de Ændringsforslag, som er stillet af Venstre med Hensyn til Omraadet for Nævningesager og for Meddomssager.

Jeg gør her opmærksom paa, at for det første vil Nævningesagerne gaa ned til mellem en Trediedel og en Fjerdedel, de vil, med andre Ord, blive, om jeg maa kalde det saa, Festsksespil, som der kun er ganske faa af i Løbet af Aaret, og som Pressen derfor i allerhøjeste Grad vil kaste sig over og kritisere, medens alle de juridiske Domstoles Sager vil forblive ganske uænsede og upaaagtede. Men dernæst er der ogsaa Meddomsmandsspørgsmaalet. Det siges og motiveres af Venstre, at naar vi nu skal gaa til det helt nye: Indførelse af Meddomsretter, ønsker det, at vi skal gaa forsøgsvis frem. Men gaar man saaledes forsøgsvis frem, som Venstre ønsker det med sit Forslag om at indskrænke Meddomssagernes Antal, saa kan man paa Forhaand sige, at Forsøget vil mislykkes. Vi vil da faa et meget ringe Antal Meddomssager, og der vil ske netop det, som for en stor Del er sket med Nævningesagerne, at der rejses en fuldkommen ensidig og uberettiget Kritik mod disse Domstole i Modsætning til de andre. Skal et Forsøg gøres, saaledes at man baade kan se Ordningens gode og daarlige Sider, maa det ske ved, at man har tilstrækkeligt mange Sager, og ikke ved, at man indskrænker dem paa en saadan Maade, som Venstre her foreslaar. Socialdemokraterne havde ønsket ikke at indskrænke Antallet af de Sager, som kommer for Nævningedomstolene, men at udvide det. Vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen, der desværre er forhindret i at være til Stede i Dag, har ved første Behandling givet vor Motivering derfor, og det skal jeg ikke komme ind paa her. Vi havde altsaa ønsket at udvide Nævningesagernes Antal betydeligt, men saaledes som Forslaget nu foreligger, vil det, saa vidt det kan skønnes — jeg beder ærede Medlemmer se under Bilag 9 —, blive nogenlunde det samme som hidtil. Forholdet bliver det, at der kommer nogle nye Nævningesager til, og der gaar nogle fra. Det er vi fra vor Side kedede af, men vi har paa dette Punkt vist den Resignation, som Socialdemokratiet altid viser; det søger at opnaa Fremskridt paa det ene og det andet Punkt og giver efter, naar det viser sig umuligt. Det har vi gjort i Spørgsmaalet om Barnemords- og Fosterdrabs-sagers Henførelse under Nævningedomstolene. Der har de været hidtil, men jeg indrømmer den højtærede Minister, at efter Straffeloven, saaledes som den er blevet

ændret, vilde disse Sager falde ud af sig selv, selv om vi ikke havde faaet denne Retsplejelov, og at der altsaa her vilde være Tale om en positiv Genindførelse af disse Sager under Nævningedomstolene. Dette diskuterede vi, og vi fremsatte Ændringsforslag, men vilde ikke fastholde dem. En af Grundene til, at vi gerne vilde have fastholdt dem, var, at vi nødigt vilde være med i den efter vor Opfattelse fuldkommen hysteriske Angrebsmetode, der er anvendt mod Nævningerne paa Grund af de Afgørelser, de har truffet paa disse Omraader. Der er fra ingen Side indenfor vort Parti Ønske om, saaledes som baade Venstre og Højre gør det i deres Betænkning, at give Nævningeinstitutionen et Mistillidsvotum. De Udtalelser fra Venstres og Højres Side, der staar i Betænkningen, er klare Mistillidsvota fra disse to Partiers Side, og noget saadant vilde vi paa ingen Maade gaa med til. Som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, havde vi ønsket at faa disse to Arter af Sager henlagt under Nævningedomstolene, og det ikke mindst af den Grund, at i alt Fald en stor Del af vor Gruppe har den Opfattelse, at de stærkt kritiserede Kendelser i Fosterdrabs-sager giver Udtryk for en ændret Opfattelse i store Dele af Befolkningen af det strafbares Forhold. Det er derfor med saa meget des større Betænkelighed, at vi er gaaet med til, at disse Sager i Fremtiden behandles af Meddomsmænd. Vi ønskede disse Sager henlagt under Nævningedomstolene baade som et Tillidsvotum til Nævningerne, og fordi deres Kendelser har været et Udtryk for, hvad der var Befolkningens Mening. Men vi gaar ud fra, at Ministeren ogsaa lytter til de Udtalelser, der paa den Maade er kommet fra Folket og udtrykker Folkets Opfattelse, og derfor tager hele det bagved disse Kendelser liggende Problem op til Undersøgelse. Jeg tror ogsaa, at det bliver nødvendigt at tage det bagved liggende Problem op til Undersøgelse af rent sundhedsmæssige Grunde. Det, at Lovforslaget gør det strafbart at befri sig for sit Foster, medfører den Sundhedsfare, at man i Stedet for at befri sig for Fosteret paa en lægeligt forsvarlig Maade søger at skjule, hvad man gør, og gaar den Vej, som er den mest skadelige, der tænkes kan for Kvindernes og eventuelt Børnernes Sundhed, saa jeg vil paa mit Partis Vegne meget henstille, at den højtærede Minister tager det bagved disse Kendelser liggende Problem op til nærmere Undersøgelse.

Jeg vil derefter gerne sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 20. Jeg betragter dette Ændringsforslag som givende Udtryk